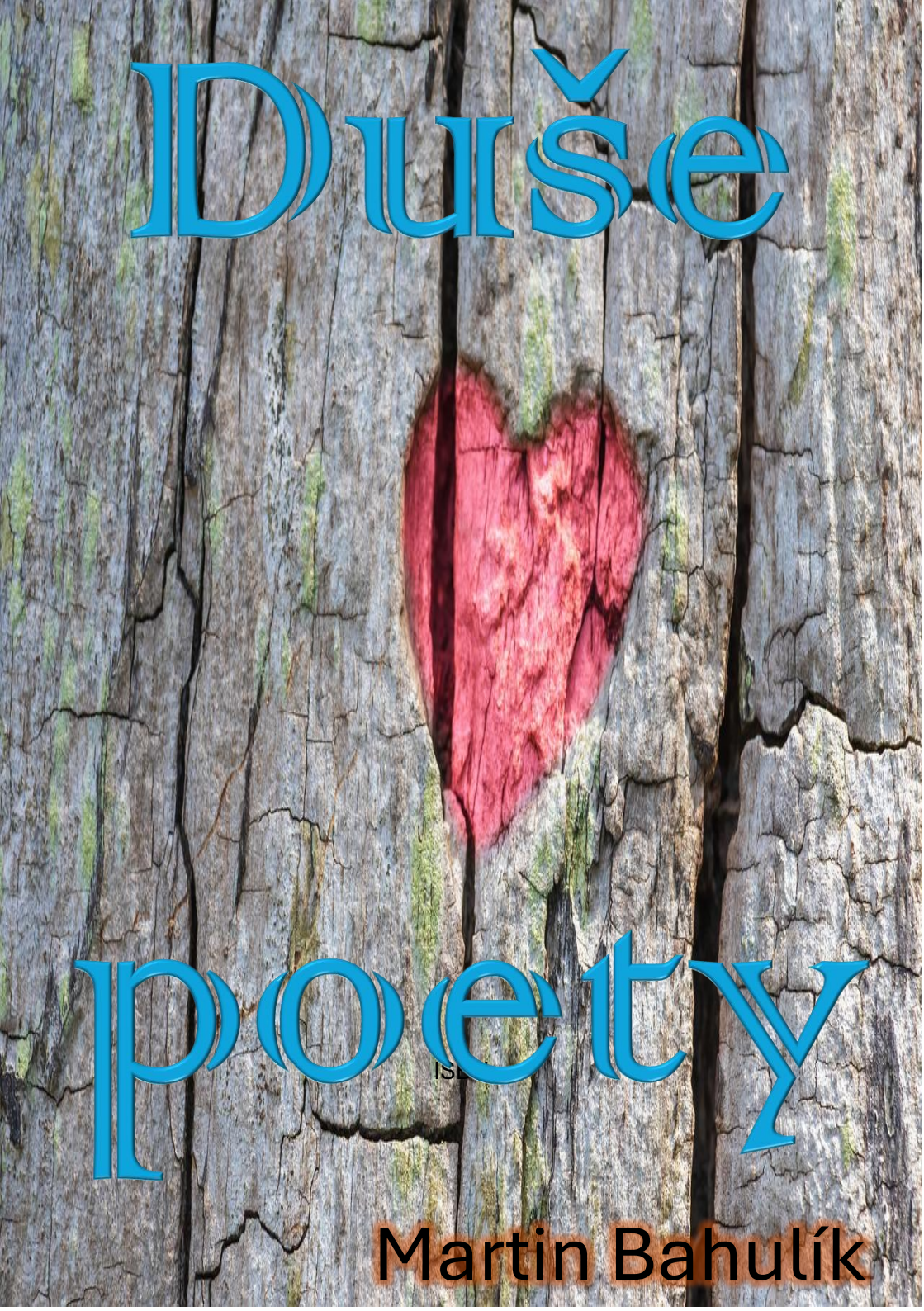

Duše

poety

Martin Bahulík

Věnováno všem dobrým lidem...

Předmluva

Před mnoha a mnoha lety, když jsem byl ještě mlád, objevil jsem krásu rýmů, básní a poezie. Vzpomínám si na to, když jsem v první třídě vymyslel svůj první rým. Dodnes těch pár slov stále nosím v hlavě a nemůžu je z ní dostat. Bylo to těchto pár hloupých slov, které ve mně vzbudily zájem nejen o poezii, ale o psaní vůbec. Byť mé příběhy nepovažuji za nic významného pro tento národ, jsem rád za každého čtenáře, který mě neukamenoval za prožitá muka při čtení mých knih. Psaní mi dělá radost a pomáhá mi nabrat nové síly do všedního, někdy tvrdého života. Vždyť v příbězích se můžeme snadno ocitnout na počátku lidstva, ve středověku i na jeho konci. Můžeme prožívat lásku, bolest, radost i utrpení. A to vše z pohodlí vyhráté postele, houpacího křesla nebo třeba, jak to mám rád já – ve vaně.

Vím, že poezie je naprosto okrajový žánr, a já si nedělám žádné ambice, když píšu tyto stránky. Vím, že nejsem žádný básník. Ale stejně jsem se rozhodl podělit se o hromadu svých textů psaných rýmem. Snad nikoho příliš neurazím. Snad někoho i potěším.

Ať se vaše rty proměňují v milé úsměvy pokaždé, když se rozhodnete číst.

Martin Bahulík

Rýmařov – můj město rodný.

Text napsaný na počest městu, kde jsem se narodil,
kam rád stále jezdím a kde jsem prožil většinu svého
života.

Rád se vracím do rodného kraje.

Kopcem táhlým jezdím tam.

Na polích jen řepka zraje.

Praděd v dálce zimou hrozí nám.

Silnice klikatá dovede mě tam.

Kde spoustu přátel stále mám.

Rýmařov- můj město rodný.

Vždy když mám dny volný.

Rád tam vždycky jezdívám.

Znamé tváře potkávám.

Rýmařov mi tiše v srdci zpívá.

Každá ulička vzpomínky skrývá.

Lesy šeptají jak ranní vánek.

Muzeum, erděčko i janovický zámek.

Když vidím ceduli Rýmařov v dálce,

chvěje se mi ruka jak u nějakýho starce.

To vzpomínky na mládí se hlásí.
Nikde nevidím hnus, jen samé krásy.
Rýmařov můj město rodný.
Lidi různý, ale převážně hodný.
Rýmařov – můj město rodný.
Vždy když mám dny volný.
Rád tam vždycky jezdívám.
Znamé tváře potkávám.
Rýmařov mi tiše v srdci zpívá.
Každá ulička vzpomínky skrývá.
Lesy šeptají jak ranní vánek.
Muzeum, erděčko i janovický zámek.
Rád se vracím tam kde dýchá klid.
Rýmařov je město kde dá se žít.
Každej strom tu zná můj jméno.
V zimě kopy sněhu, v létě zase seno.
V erbu vlčice prostřelená šípy.
Pozůstatky komenského lípy.
Město, co budu mít vždy rád.
Rýmařov náš krásný Römerstadt.

Vyznání

Zhasni prosím plamen svíce.

Ať dnes už tvé rudé líce.

Neuvidím víc.

Tvé rty k těm mým přilep.

Tak skoč mi prosím na lep.

Dopřej naší lásce víc.

Jsi kouzelná víla z pohádek.

Nechci jenom románek.

Chci navěky tvůj být.

Proměň moji touhu v činy.

Vymaž všechny z hlavy splíny.

Ať nemusím jen snít.

Budeme si spolu zpívat.

Na hvězdy se v noci dívat.

Věčně budeme se smát.

Prožijeme plno vášně.

Tak pochop že já vážně.

Srdce ti chci dát.
Jsi kouzelná víla z pohádek.
Nechci jenom románek.
Chci navěky tvůj být.
Proměň moji touhu v činy.
Vymaž všechny z hlavy splíny.
Ať nemusím jen snít.
Věčně chci tě dělat šťastnou.
Měníš každou chvíli v slastnou.
Vyslyš tuhle zprávu jasnou.
Seš mou hvězdou krásnou.
A já věčně budu tvůj.
Jsi kouzelná víla z pohádek.
Nechci jenom románek.
Chci navěky tvůj být.
Proměň moji touhu v činy
Vymaž všechny z hlavy splíny
Už nemusím jen snít.

Bunkrový dědek

Myslel si, jak snadno zničí,

tuhle krásnou zem.

Z bunkru vzteky denně kvičí.

A vyhrožuje všem!

Proti plánům se mu staví,

hrdý ukrajinský lid.

On se vzteky jenom dává.

Putin přezdítku musí mít!

Špinavý bunkrový dědek!.

Hrál si na pána všeho tvorstva.

Tak rozpoutal strašná zvěrstva.

V pekle jednou bude hnít.

Pomstí se mu ukrajinský lid!

Táhni k čertu Putine.

Nezlomíš nás ne a ne!

Jednou přijde ta krásná chvíle,

kdy kozáci dosáhnou svého cíle.

Dědku z bunkru souzen budeš.
Do chládku si sednout půjdeš!
Špinavý bunkrový dědku!
Utichne jednou zvuk raket a děl.
I tam kde Rus svou nohou šel.
Zlo promění se v prach, jako stará lež.
A ty Ukrajinu k míru Evropu dovedeš.
Boj, boj, chtěl jsi boj!
Hnusný ubohý Putine.
Tak se tedy boj, boj, boj!
Ty skončíš! Ukrajina ne!
Hrál si na pána všeho tvorstva,
Tak rozpoutal strašný zvěrstva.
V pekle jednou bude hnít.
Pomstí se mu ukrajinský lid!
Táhni k čertu Putine.
Nezlomíš nás ne a ne!
Táhni k čertu Putine.
Nezlomíš nás ne a ne!

Rozchod

Večerním tichem rozléhá se pláč.
To slzy do polštáře skrýváš.
V hlavě otázky, proč a nač,
když zkoušíš usnout míváš.
To hluboko v srdci zanechal ti šrám,
Ten, co sliboval ti modré z nebe.
To všechno nebyl jenom klam,
vždyť možná miloval i on tebe.
Přesto on se směje a ty ne,
a to není fér.
Smutek brzy pomine,
život získá nový směr.
Z tebe bude štěstí zářit
a jizva láskou zaroste.
Vášeň s láskou chtěj zas prožít,
ať úsměv na rtech ti vyroste.
Ztracená v noci, hledáš svůj klid,

srdce ti šeptá, že máš ještě žít.
Z popela lásky nový princ se zrodí,
tvé rty se usmějí – tak už to chodí.
Ztratil se stín, co tížil tě v snu,
už nečekáš lásku, co táhla tě ke dnu.
Tvé srdce ví, kam patří teď,
už nechce zpátky – míří jen v před!

Mám rád

Mám rád dobrý pivo a taky dobrý pití.

Voňavý tekutý mýdlo a celý tohle bytí.

Mám rád vůni lesa, když se ráno probouzím.

Když chladí mě rosa anebo co já vlastně vím?

Mám rád úsměv krásných žen i jejich něžné doteky.

Život je jak krásný sen, kéž by trval na věky!

Mám rád vůni růží a taky grilovaných klobás.

To že dívkám úsměv sluší, tuší asi každý z nás.

Mám rád vůni kávy, co mi ráno sílu dává.

Čtu jen dobré zprávy, ať nebolí mě hlava.

Mám rád úsměv krásných žen i jejich něžné doteky.

Život je jak krásný sen, kéž by trval na věky!

Mám rád vůni růží a taky grilovaných klobás.

To že dívkám úsměv sluší, tuší asi každý z nás.

Mám rád tuhle zemi, která skrývá plno krás.

Někdy špatně je mi a jindy hezky zas.

A když hezky je mi, užívám si českých krás.

Mám rád úsměv českých žen i jejich něžné doteky.

Život je jak krásný sen, kéž by trval na věky.

Kéž by trval na věky!

Troška sebestředné poezie

Inkoustem času příběh rodí.
Slova hoří v plamenech dní.
Martin píše – to se hodí.
Co v řádcích jeho duše zní.
Rytíři kráčí v jeho snění.
Kláster smrti, pomsty hlas.
V knihách žije dávné dění.
Děj napínavý je zas a zas.
Hrad tajemný v mlze dřímá.
Středověk v řádcích pevně dlí.
Martin píše, prst svůj třímá.
Čtenáře občas i poškádlí.
Rytíři kráčí v jeho snění.
Kláster smrti, pomsty hlas.
V knihách žije dávné dění.
Čas se vrací zpět zas a zas.
Slova hoří v plamenech věků.
Písek dějin v řádcích leží.

Bahulda píše svět se mění.
Příběhy dávné v hlavě běží.
Rytíři kráčí v jeho snění.
Klášter smrti, pomsty hlas.
V knihách žije dávné dění.
Čas se vrací zpět zas a zas.
To Martin Bahulík píše pro nás!

Noční můra

Anděl z nebe spad, a polámal si křídlo.

Já neudělal čelem vzad a nabídl mu jídlo.

On naplnil své útroby a křídlo se mu zhojilo.

Pak zápach plný hniloby cítil jsem, když ve smrt tělo
se mi změnilo.

Ten anděl smál se mi, když do pekla mě přiváděl.

Já smrti bál se věřte mi. Živým jsem život záviděl.

Bolestí já křičel jistě.

To musel slyšet každý z Vás.

V pekle – tom hrozném místě,
nechtěl bych být zas.

Ten krásný anděl ďáblem byl.

A se skřípavým smíchem.

Pár posledních mých chvil,

Doprovázel temným tichem.

S bičem v zádech šel jsme trním,

Kde černé slunce pálilo.

Pak jsem zjistil, že silně brním.

A známým tónem něco mě zalilo.

To zazvonil mi budík.

A já vstal jsem do rána.

Živý zdravý Bohu dík,

Noční můra za náma!

Léto

Teploty stoupají.
Dívky nosí kratší sukně.
Pánové si broukají.
Nemyslí vždy cudně.
Komáři krev pijí.
Dým z ohňů štípe do očí.
To vše léto přebíjí.
Protože ke štěstí nám stačí.
To letní počasí krásný.
Osuška u vody.
Úsměvy dívek souhlasný.
Vůně přírody.
Dva měsíce flákání,
Čeká všechna dítko.
U vody flákání.
Nejedna velká pitka.
To jsou nástrahy léta.

A taky první lásky.
Někdo k moři létá.
Někdo griluje klobásky.
To letní počasí krásný.
Osuška u vody.
Úsměvy dívek souhlasný.
Vůně přírody.
Překrásný roční období,
Je tohle to léto.
Krásy dívek nemají obdoby.
Každý muž zná to.
Úsměvy dívkám sluší.
A každý je chce mít.
Ony to dobře tuší.
A vědí jak pasti nalíčit.
To letní počasí krásný.
Osuška u vody.
Úsměvy dívek souhlasný.
Vůně přírody.

Polibek múzy

Tak přišel múzy polibek a já složil veršů pár.

Z šupin zlatých rybek nesu tobě z lásky dar.

Chci se s tebou vsadit, a tu sázku vyhrát.

Rty tvé s mými sladit a vidět tě se smát.

Když tvé hezké rtíky se v krásný úsměv změní.

Já jen řeknu díky – nic krásnějšího pro mě není.

Snad obejměš mě a lásku vyznáš – to tvůj pohled
prozradí.

Chyby žádný asi nemáš, a polibek tvůj mě do pohody
naladí...

Jsi láska, jsi poklad, jsi nejlepší z žen!

S tebou krásný je každíčký den!

V tvý blízkosti hladovým se stávám.

Co hladový je po tvých rtech.

Do dlaně tvé tu svou dávám.

Jen s tebou jsem ve svých snech!

Zdáš se mi ráno, i večer se mi zdáš.

Jsi krásná a krásný úsměv máš.

Snad obejměš mě a lásku vyznáš – to tvůj pohled
prozradí.

Chyby žádný asi nemáš, a polibek tvůj mě do pohody
naladí...

Jsi láska, jsi poklad, jsi nejlepší z žen.

S tebou krásný je každyčkový den!

S tebou krásný je každyčkový den!

S tebou krásný je každyčkový den!

Zákon života

Nesnaž se utéct.

Čas stejně tě chytí.

A vlasy protká ti stříbrnou nití.

Předá ti zklamání.

I radost z lásky.

Pak do tváří ti.

Nakreslí vrásky.

Zbytečně vzdoruješ.

Marníš své síly.

Každý z nás dojde.

Jednou ke svému cíli.

Nesnaž se změnit.

Co změnit nejde.

I ze špatného.

Dobré zas vzejde.

Mám pro tebe na štěstí návod.

Nikdy nedávej si s časem závod.

Zbytečně vzdoruješ.

Marníš své síly.

Každý z nás dojde.

Jednou ke svému cíli.

Žij tady a teď! Život je krátký.

Pořád jdi vpřed. Nekoukej zpátky!

Zbytečně vzdoruješ.

Marníš své síly.

Každý z nás dojde.

Jednou ke svému cíli.

Ten zákon platí pro všechny z nás.

Jednou nás všechny dožene čas...

Jednou nás všechny dožene čas...

Balada o dívce

Krásná byla tahle dívka,

O které vám báseň zní.

Měla zlého nápadníka,

Co toužil dostat se k ní.

Ona neměla šanci ubránit se jeho síle.

Se slzami v očích trpěla ty kruté chvíle.

A v bolestech byla přinucena k hříchu.

Její pláč byl slyšet v nočním tichu.

Hrůzný večer v mysli nosí.

Ta dívka smutná nebohá.

Roucho klášterní dnes nosí.

A o sílu prosí pána Boha.

Jeptiška se stala z ní.

Co právo má se mstít.

Po několik dlouhých dní.

Muže snažila se polapit.

Co zlý velice byl k ní.

Hrůzný večer v mysli nosí.

Ta dívka smutná nebohá.

Roucho klášterní dnes nosí.

A o sílu prosí pána Boha.

Ona neměla šanci ubránit se jeho síle.

Se slzami v očích trpěla ty kruté chvíle.

A v bolestech byla přinucena k hříchu.

Její pláč byl slyšet v nočním tichu.

Ted' setká se zas s ním.

Čepel její dýky protla jeho tlustý krk.

Pane Bože díky! Do pekla on frnk!

Hrůzný večer v mysli nosí.

Ta dívka smutná nebohá.

Roucho klášterní dnes nosí.

A o sílu prosí pána Boha.

Padlý anděl

Býval anděl a měl svatozář.
Pyšný byl a život ničit chtěl.
Bůh nikdy nebyl žádný otrokář.
Proto Lucifer do pekla odletěl.
V temnotě léta byl sám pekel pán.
Na věky z ráje Bohem byl vykázán.
Tam v plamenech pekelných.
Plány své k návratu spřádá.
Využívá hlupáků pomýlených,
co na prsou rádi hřejí si hada.
Využívá slabostí lidských bytostí.
Buduje z nich armádu zlých otroků.
Co milují všechny známé neřesti.
Tak rychle! Rychle přidej do kroku!
Lucifer temnotu rozsévat touží.
Z nebe anděl padlý a svržený.
Kolem hlupáků jako sup krouží.
Dávno už kostky jsou vrženy!

Tam v plamenech pekelných.

Plány své k návratu spřádá.

Využívá hlupáků pomýlených.

Co na prsou rádi hřejí si hada.

Temnotou pohltit chce celý náš svět.

Jen čistá duše může zkáze zabránit.

On duše lidí všech v pekle chce mět.

Pouze odvahou můžeš se ubránit.

Pouze čestností můžeš se ubránit.

AMEN!

Šťastné a veselé!

Za okny sníh zas krásně padá.
Z pohledů mává nám pan Lada.
Vánoční čas – nic lepšího není.
Válíme se ve vánočním povlečení.
V telce Kevin svůj dům brání.
Všude zní jen rolníček hraní.
Rolničky zvoní, cukroví voní.
Nálada skvělá tak jako loni.
Pohledy dětí směřují výšek.
Věřte taky, že existuje Ježíšek.
Pod stromeček přece dárky nosí nám.
Vánoce jsou svátky nejhezčí, co znám!
Bramborový salát a řízek kapří.
Kdo zlatý prasátko večer spatří.
Za odměnu si pak můžeme dát.
Šťastné a veselé budeme přát.
Rolničky zvoní, cukroví voní.
Nálada skvělá tak jako loni.

Pohledy dětí směřují výšek.
Věřte taky, že existuje Ježíšek.
Pod stromečkem hromada dárků.
Pojďme na pohádek další várku.
S čerty žerty, Popela a anděl páně.
Na kopcích děti a jejich nové sáně.
Rolničky zvoní, cukroví voní.
Nálada skvělá tak jako loni.
Purpura na plotně byt provoní.
Nálada skvělá tak jako loni.
Tak šťastné a veselé!

Byla jsi královna

Jen pojď ke mně trošku blíž.

Ode mě něco teď uslyšíš.

Vzpomínej, jak láskou jsem vzplál.

Bylas má královna a já byl tvůj král.

Čas pro sebe štěstí nám vzal.

U tebe místo mě jiný dnes spal!

Byla jsi královna a já byl král.

Mnohokrát zázrak lásky se stal.

Já jako kamínka pro tebe hřál.

Když o lásce snít jsem si přál.

Dnes necítím tvé vlhké rety.

Já pryč jsem, stejně to máš i ty.

Jiný tam je a tvoje oči chválí.

Proč ty zlé věci se nám staly?

Byla jsi královna a já byl král.

Mnohokrát zázrak lásky se stal.

Já jako kamínka pro tebe hřál.

Když o lásce snít jsem si přál.

Do vlasů já šeptal ti mnohokrát.

To láskyplný vyznání.

Že do smrti s tebou chci se smát.

Jak trpký bylo poznání.

Falešný byl tvůj krásný smích.

Já nebyl tvůj král.

Dobře víš, co je to hřích.

Já pro tebe cizím se stal.

Já pro tebe cizím se stal.

Tak běž!

Nemáš odvalu říct to sám.

To srdce rvoucí přiznání.

Pravdu dávno já však znám.

Tak poslouchej mý vyznání.

Tak běž a všechny mosty spal!

Tak běž snadno jsi to vzdal!

Utíkej do náruče jiných dam.

Utíkej ať vlak neujede vám.

Pod falešným úsměvem skrýváš.

Svoji tvář, co pro jinou míváš.

Odsoudit tě nehodlám.

Takový jako ty už znám.

Čas vrátí všechno i s úroky.

Ať proklet jsi až na věky!

Utíkej do náruče jiných dam.

Utíkej ať vlak neujede vám.

Já stojím tady samotná.

Se slzami ve tvářích.

Ty slova jsou však nutná.
Dnes nebude žádný smích.
Tak běž a všechny mosty spal!
Tak běž snadno jsi to vzdal!
Utíkej do náruče jiných dam.
Utíkej ať vlak neujede vám.
Čas vrátí všechno i s úroky.
Ať proklet jsi až na věky!
Utíkej do náruče jiných dam.
Utíkej ať vlak neujede vám.
Já sama dneska zůstávám.
Ale smát se budu dál.
Pro mě mrtvým jsi se stal.
Pro mě mrtvým jsi se stal.

Čtyřicet let

Jsem na světě už čtyři desítky let.

Za tu dobu dost se změnil svět.

Doba temna a tyranie zalita byla sametem.

Nastala svoboda, blahobyt a růst.

Snad do těch temných dob zase se nezapletem.

Nikdo nechce zažít znovu svobody půst.

Čtyřicet let znám už tento svět.

A můžu o něm ledacos říct.

Dalších čtyřicet pro sebe chtěl bych mět.

Abych stihl poznat ještě víc.

Propásl jsem spoustu šancí.

I mnoho ztratil hloupostí.

Zažil jsem slávu i aroganci.

Hlad, i maso od kosti.

Přál bych si prožít život ještě znovu.

A lepší ve všem být.

Dostát vždycky svému slovu.

Pokoj v duši mít.

Nespravím už dávné chyby.

Byť spousta z nich mě mrzí.

Klid a pohoda se mi líbí.

Ať zášť a zloba na vždy zmizí.

Mám za sebou zim už čtyřicet.

Dalších čtyřicet chtěl bych mět...

Trojská říkanka

Dlouhá léta mezi městy tvrdé boje.

Král Řeků světu vládnout chtěl.

Roky oplakávaly matky mrtvé syny svoje.

To Achilles nechával za sebou hordy padlých těl.

Když po míru došlo ke zradě.

Když královna řecká spěchá s milencem do Tróji.

Zhrzený král chystá armádu, on smrti se nebojí.

Dlouhá plavba nepřidá náladě.

Za brány města nedostanou se vojska.

Z hradeb na mrtvé hledí Helena Trojská.

Způsobila zkázu slavného města.

Ukryti byli vojáci v koňské dutině.

Pro Achilla byla to k věčnosti cesta.

Trosky Tróji schované jsou v pustině.

Poslední boj

Navlek jsem si zbroj.
A vydal se smrti vstříc.
Když vynořil se nepřítele roj.
Já pobídl koně o málo víc.
Ostří mého meče.
Proťal nepřátelský dav.
A já nevšiml si, že krev mi teče.
Já nevšiml si, že už nejsem zdrav.
To z dálky přiletěl šíp.
A zabod se mi do ramene.
Ten druhý trefil se líp.
Přímý zásah do temene.
V tom okamžiku posledním.
Z koně svého jsem spad.
Že nastal konec dobře vím.
Jako pravý rytíř umřel jsem snad.

Píseň templáře

Non nobis Domine - Ty jsi naše štěstí!

Za Tebe bojujem Pane a odvaha je naši cností.

Kříž rudý na plášti nosíme už dlouhý čas.

Stali jsme se pověstí- my Jeruzalém dobudem zas!

Když kopyta koní už z dále zní, třesou se bezvěrci zlí.

Válečná vřava po několik dní, pak mrtvolý jejich na
kúlech tlí.

Svým ostrým mečem nepříteli zraň, smrti nesmíš se
bát!

A když válka vybere si svou daň, v modlitbách budem
se kát!

Kříž rudý jako krev Boží stal se našim symbolem.

Díky nám věřící se množí i když nepřátelé jsou všude
kolem.

Přilbu si nasad' a hledí si sklop, Kopí do ruky dej!

Se štítem nepříteli přikaz stop! A do tváře vždycky se
mu směj!

Když kopyta koní už z dále zní, třesou se bezvěrci zlí.

Válečná vřava po několik dní, pak mrtvoly jejich na
kúlech tlí.

Svým ostrým mečem nepřítele zraň, smrti nesmíš se
bát.

A když válka vybere si svou daň, v modlitbách budem
se kát!

Dopřej si oddech od těch válek a rozjímej v chrámu
Páně.

A i když domovu jsi dalek, věř že stojíš na správně
straně.

Ty na prsou rudý máš kříž co barvu má jak krev rudou.

S nepřáteli svůj meč skřiž, oni pořád útočit budou!

Salve Regina a Amen, zakřič z posledních sil!

Rytíř je od hříchů zbaven, když splní svůj cíl!

Když kopyta koní už z dále zní, třesou se bezvěrci zlí.

Válečná vřava po několik dní, pak mrtvoly jejich na
kúlech tlí.

Svým ostrým mečem nepřítele zraň, smrti nesmíš se
bát.

A když válka vybere si svou daň, v modlitbách budem
se kát!

Jsi templář tak hrdě se nos a braň stále všechno co je
svaté!

Svým mečem nepřátele kos, vy templáři ochranu Boží
přece máte!

Přilbu si nasad' a hledí si sklop, Kopí do ruky dej!

Se štítem nepříteli přikaž stop! A do tváře vždycky se
mu směj!

Když kopyta koní už z dále zní, třesou se bezvěrci zlí.

Válečná vřava po několik dní, pak mrtvolý jejich na
kůlech tlí.

Svým ostrým mečem nepřátele zraň, smrti nesmíš se
bát!

A když válka vybere si svou daň, v modlitbách budem
se kát...

Válečná

Neznabozi třeste se.

Já ukoval si štít.

Ten s pohany se nesnese.

Budeme se bít.

Neznabozi třeste se.

Já nabrousil si meč.

Ten s pohany se nesnese.

Bratři vydejme se v seč!

Pozvedni štít.

Vytas svůj meč.

Co bude se dít.

O tom dáme teď řeč.

Koně pobídni v cval.

Na přílbě sklop hledí.

Vřavou probij se dál.

Nepřátele dávno už vědí.

Kde vlaje náš prapor.

Tam Bůh sílu nám dává.
Nemá smysl klást odpor.
Nás už čeká jen věčná sláva.
Tu nechceme pro sebe.
Ale pro jméno Boží.
My Pane bojujem za Tebe.
Tvá sláva na srdci nám leží!

Epos o rytíři

V dávných dobách tady žil.

Rytíř, co statečný moc byl.

Rytíř, který věděl, co je čest.

Rytíř, co nenechal se ke zlu svést.

Ten rytíř bratra měl.

Ten bratr krutý a zlý byl – bohužel.

Chodil jenom v tmavé zbroji.

A těšilo jej, že se ho lid bojí.

V něm nebylo kapku dobroty.

On podlehl a stal se služebníkem temnoty.

V těch časech zde i krásná panna žila.

Své srdce statečnému rytíři přislíbila.

On jejím citům rozuměl.

Že po ní i bratr touží nevěděl.

A když jednou přišel za ní.

Řekl – má princezno staň se mou paní.

Ona s radostí řekla rytíři své ano.

Však štěstí jejich nemělo zdaleka vyhráno.

Když oznámily tu novinu plní naděje.

Netušily, co se všechno ještě uděje.

Tu ženu nebudeš nikdy mít.

Křičel rytíř, co oblékal jen černou zbroj.

Buď se mnou, nebo víc nebude žít.

Vyzývám tě na souboj.

A tak se tedy stalo.

Že bratr s bratrem zkřížil meče.

Však tomu čestnému štěstí přálo.

Ted' černý o život prosí v kleče.

Odpusť mi mé slabosti.

Vždyť jsme přece bratři.

Neodděl mou lebku od kosti.

Vždyť na krk hlava patří.

On o svůj život snad se bál.

Když na oko se vroucně kál.

Nikdo nevšiml si že v jeho rukou.

Stříbrná dýka vrahova se zlověstně blyští.

Ve směru princezny hodil tou dýkou.

V ten moment dlouhé se staly vteřiny příští.

Za letu té dýky stalo se tolik věcí.

A vy je slyšet chcete přeci.

Čepel dýky pronikla až do srdce.

A panna padla mrtvá k zemi.

Meč, který držel bratr v ruce.

A z toho smutno je mi.

Prohvízdl mocným úderem vzduch.

Břit ostrý dokonal dílo hned napoprvé.

Víc nebude žít ten strašlivý zloduch.

V tratolišti vlastní tmavé krve.

Jeho hlava zvlášť i tělo leží.

Náhle vteřiny zas rychle běží.

V slzách plných smutku.

Se svou láskou rytíř se loučí.

Na hrob dal jí nádhernou kytku.

Snad z příběhu se ponaučí.

Každý, kdo škodit by chtěl.

Ať rozmyslí si svoje činy.

Nejsou k ničemu hlavy bez těl.

Ať dobro má po světě, a ne zlo své syny.

Tak rytíř chrabrý putuje dál světem.

A vysvětluje dospělým i dětem.

Že láska, dobrota a poctivost.

Udělá každému vždy radost.

Že války, přetvářka a ničení.

Cestou ke štěstí rozhodně není.

Staňte se také posli těchto zpráv.

A úsměv mějte ve tváři.

Přejte každému dobrý den či buď zdrav.

A uvidíte, jak svět do krásy se rozzáří.

Život a smrt

Když se nedaří, co dařit se má.
Když v myšlenkách je už jenom tma.
Tak nejlepší se zdá být odvaz.
Kolem krku utáhnout si provaz.
V obratlích to jemně loupne.
To konec se s tebou zhoupne.
Odejdou rázem všechny starosti.
Ale proč dělat takové neštěstí?
Vždyť život plyne stejně dál.
Ať stojíš, nebo se snažíš o cval.
Není spravedlivý, kromě jedné věci.
A tou je jistota smrti přeci.
Život od začátku vyhrát nejde.
Tak vkládejte do něj radosti, co se jen vejde!

Dívka v plamenech

Než odešla jsi do nebe,
Tvoji tvář jsem naposledy spatřil.
Hned došlo mi, proč pro tebe,
Vše jsem dělal a tobě patřil.
Věčnost bývá plná stínů.
Ty stala ses mou múzou.
A neměla jsi žádnou vinu.
Na tom, že ráj promísil se s hrůzou.
Když odešla jsi v plamenech,
které sežehly tvé tělo.
Já cítil tíhu okamžiku v ramenech.
A za tebou do nebe se mi chtělo.
Odejít přátelé mi odepřeli.
Teď řeším kruté vraždy.
A když dá Bůh je-li,
Budu milovat tě na vždy.
Věčnost bývá plná stínů.

Ty stala ses mou múzou.
A neměla jsi žádnou vinu.
Na tom, že ráj promísil se s hrůzou.
Když odešla jsi v plamenech,
které sežehly tvé tělo.
Já cítil tíhu okamžiku v ramenech.
A za tebou do nebe se mi chtělo.

Z říše snů

Odcházím do říše,
kde sny se plní.
Tam stále plné jsou číše.
A víly se u ohňů vlní.
Tam stávám se rytířem.
I princem prokletým.
Cestuji talířem.
A jsem i stoletým.
Všechno je to sen!
Všechno je to sen!
Tam ke mně chodíš.
A já tě hladím.
Blůzku svou shodíš.
Když něžně tě svádím.
Tam ke mně chodíš.
A já tě hladím.
Blůzku svou shodíš.

Když něžně tě svádím.

Všechno je to sen!

Všechno je to sen!

Tam umím i lyžovat.

A hravě vyrobím luk.

Budík mi sebere všechno mé snění.

A že ho o tobě bylo zas moc!

Žádný rytíř potom už není.

Tak těším se na další noc!

Vzpomínky na Lucii

Když došel jsem až sem.

A ty objalas mě v něžné kráse.

Já pochopil proč zem.

Zdála se tak teplá zase.

I když mrtvá jsi.

Já cítím tvoje rty.

Cítím tvoje hebké vlasy.

V srdci mém jsi jenom ty.

Navždy budeš živá ve mně.

Snad provázet mě budeš dál.

Hlad' a líbej mě vždy jemně.

Proč já se těch citů bál?

Dnes mohli jsme žít v ústraní.

Snad šťastnou bych tě učinil.

Nikdo už víc nezmění.

Že smrt tvou já jsem zavínil.

Miluji tě!

I když mrtvá jsi.

I když mrtvá jsi.
Já cítím tvoje rty.
Cítím tvoje hebké vlasy.
V srdci mém jsi jenom ty.
Navždy budeš živá ve mně.
Snad provázet mě budeš dál.
Hlad' a líbej mě vždy jemně.
Proč já se těch citů bál?
Dnes mohli jsme žít v ústraní.
Snad šťastnou bych tě učinil.
Nikdo už víc nezmění.
Že smrt tvou já jsem zavínil.
Miluji tě!
Navždy budeš živá ve mně.
Snad provázet mě budeš dál.
Hlad' a líbej mě vždy jemně.
Proč já se těch citů bál?
Miluji tě!
Miluji tě!

Vlkodlak

Úplněk se zase rychle blíží.

A nedá mi spát.

Kosti se mi v těle kříží.

A chtěl bych se rvát.

Chuť krve cizí.

A praskání kostí.

Ať proletí zmizí.

Než se mě zhostí.

Jsem vlčího rodu.

Co večer spát nemůže.

Pít nebudu vodu.

Dám si z krve kaluže.

Jsem vlkodlak.

Chci tvoje maso.

Dnes ujel mi vlak.

Rozbřesk hodil ti záchranné lano!

Z po krvi lačnosti.

Stala se po lásce tuha.

Už budou jen radosti.

Z kletby stala se minulost pouhá.

Templářská

Ve francouzském království.

Žil Filip Sličný- král.

On promrhal své bohatství.

A dlužníkem se stal.

Tak za pomoci Nogareta.

Svého rádce věrného.

Usadil na dlouhá léta.

Templáře do žaláře temného.

Na mnoha hranicích templáři hořeli.

Do poslední chvíle v Boží milost věřili.

Oni stali se legendou.

Co žije v nás dál.

Pro myšlenku šlechetnou.

Každý z nich vzplál.

Díky svědectví zrádců.

A dalších pomluv zlých.

Nemají zastání u vládců.

Ani v zemích evropských.
Každý král se asi bál.
Pomocť řádu slavnému.
Černý pátek se stal.
Cestou k Bohu věčnému.
Na mnoha hranicích templáři hořeli.
Do poslední chvíle v Boží milost věřili.
Oni stali se legendou.
Co žije v nás dál.
Pro myšlenku šlechetnou.
Každý z nich vzplál.
Díky svědectví zrádců.
A dalších pomluv zlých.
Nemají zastání u vládců.
Ani v zemích evropských.
Každý král se asi bál.
Pomocť řádu slavnému.
Černý pátek se stal.
Cestou k Bohu věčnému.
Na mnoha hranicích templáři hořeli.

Do poslední chvíle v Boží milost věřili.

Oni stali se legendou.

Co žije v nás dál.

Pro myšlenku šlechetnou.

Každý z nich vzplál.

Filip však nenašel.

Žádný z jejich pokladů.

Jeho čas nadešel.

Byl jen rok pozadu.

Vyplnila se kletba.

Kterou Moley dal.

Řád templářů tím.

Nesmrtelný se stal.

Na mnoha hranicích templáři hořeli.

Do poslední chvíle v Boží milost věřili.

Oni stali se legendou.

Co žije v nás dál.

Pro myšlenku šlechetnou.

Každý z nich vzplál.

Srí Lanka

Máš rád moře, písek, palmy?

Máš rád přírodu a klid?

Nápad máme dobrý velmi.

Srí Lanku dnes můžeš mít!

Tak navštiv Renču a Máru.

Spokojený budeš moc.

Opálíš se ve slunečním žáru.

Zažiješ nejednu kouzelnou noc.

Moře teplé uchvátí tě.

Příroda tě odrovná.

Každý, kdo jde po kvalitě.

Ví, že zde je doslovná.

U Máry a Renči, každý může být.

U máry a Renči zažiješ božský klid.

Tak neváhej a rezervuj!

Rádi tě zde uvítáme.

Proměň s námi život tvůj.

To nejlepší zde máme.
Vila krásná, pláže taky.
Srí Lanka je prostě ráj.
Samé slunce, žádný mraky.
Renča s Márou to tam maj!
Renča s Márou to tam maj!
Renča s Márou to tam maj!
Renča s Márou to tam maj!

Andělská

Povídáme si a smích ti tolik sluší.
Koukáme na sebe a máme strach z doteků.
K přání srdcí jsme zbytečně hluší.
Maskujeme city do jiných převleků.
Bůh do života připlét mi anděla.
Ten anděl má tvou podobu.
Kdybys jenom věděla.
Že jsi štěstí na milion způsobů.
Bůh do života připlét mi anděla.
Ten anděl má tvou podobu.
Kdybys jenom věděla.
Že jsi štěstí na milion způsobů.
Cítíš mou lásku a naoko jsi proti.
Vidím ti to tam hluboko za víčky.
Nebudeš ta, co touhy mé krotí.
Nemaskuj už dál lásku za slovíčky.
Bůh do života připlét mi anděla.

Ten anděl má tvou podobu.

Kdybys jenom věděla.

Že jsi štěstí na milion způsobů.

Držíme se za ruce, úsměv ti tolik sluší.

Máme sebe a mnoho krásných doteků.

K přání srdcí už nejsme hluší.

Když s vášní schováváme se pod deku.

Bůh do života připlét mi anděla.

Ten anděl má tvou podobu.

Kdybys jenom věděla.

Že jsi štěstí na milion způsobů.

Bůh do života připlét mi anděla.

Ten anděl má tvou podobu.

Kdybys jenom věděla.

Že jsi štěstí na milion způsobů.

Ty jsi štěstí na milion způsobů.

Banická legenda

Až bude české zemi nejhůře.
Vyjedou z hory blaničtí rytíři.
Postaví se hrdinně kdejaké nestvůře.
Kovejte štíty stateční zbrojíři!
Až bude nejhůře české zemi.
Jak legenda dávná praví.
Vyjede Václav na pomoc s těmi.
Co dávno přišli o své zdraví.
Rytíři blaničtí dří mou tam dál
Rytíři blaničtí – ty dalším ses stal!
Až bude nejhůře české zemi.
Jak legenda dávná praví.
Vyjede Václav na pomoc s těmi.
Co dávno přišli o své zdraví.
Tak vyslechni legendu o tajemné hoře.
Kde čeká Václavovo vojsko slavné.
Nauč se božské pokoře.

A vzdej se každé myšlenky nemravné.

Rytíři blaničtí dří mou tam dál

Rytíři blaničtí – ty dalším ses stal!

To vojsko ukáže se jen čestným lidem.

Tak probud' v sobě nejprve čet.

Až jen my čestní na světě zbudem.

Tak budem moct národ vést.

Legenda dávná praví.

Že na pomoc vyrazí.

Ti z hory rytíři praví.

Ten pohled už z dálky mrazí.

Rytíři blaničtí dří mou tam dál

Rytíři blaničtí – ty dalším ses stal!

Meče, když zařinčí v krvavé vřavě.

Za národ, za slávu a čest.

Tu bitvu blaničtí vyhrájí hravě.

Musí je Václav za slávou vést!

Až bude české zemi nejhůře.

Vyjedou z hory blaničtí rytíři.

Postaví se hrdinně kdejaké nestvůře.

Kovejte štíty stateční zbrojíři!
Rytíři blaničtí dří mou tam dál
Rytíři blaničtí – ty dalším ses stal!
Svatý Václav spasí naši zemi.
To je proroctví dávné.
Sdílej radost mezi všemi.
O vítězné bitvě slavné.
Rytíři blaničtí dří mou tam dál
Rytíři blaničtí – ty dalším ses stal!
Rytíři blaničtí dří mou tam dál
Rytíři blaničtí – ty dalším ses stal!

Český lev

Zas za čest a slávu.
Rytíři jdou se zbraní.
Nikdy neskloní hlavu.
Jsou povinností hnaní.
Na erbu lev se vypíná.
Bojuje za národ a čest.
To je vítězství příčina.
Ten lev zlo umí smést.
Údery meče kosti tříští.
Všude kolem hlasitý je řev.
Nad hlavami šípy sviští.
Tady dnes zvítězí český lev.
Na erbu lev se vypíná.
Bojuje za národ a čest.
To je vítězství příčina.
Ten lev zlo umí smést.
Meč má celý od krve.

A taky svůj štít.
Nezvítězil poprvé.
Ti druzí budou hnít.!
Na erbu lev se vypíná.
Bojuje za národ a čest.
To je vítězství příčina.
Ten lev zlo umí smést.
Ten rytíř na erbu českého má lva.
Ten hrůzu nepříteli nahání.
Bojuje za českého krále práva.
Ten lev zaručí další vyhrání.
Údery meče kosti tříští.
Všude kolem hlasitý je řev.
Nad hlavami šípy sviští.
Tady dnes zvítězí český lev.
Na erbu lev se vypíná.
Bojuje za národ a čest.
To je vítězství příčina.
Ten lev zlo umí smést.
Údery meče kosti tříští.

Všude kolem hlasitý je řev.

Nad hlavami šípy sviští.

Tady dnes zvítězí český lev.

Na erbu lev se vypíná.

Bojuje za národ a čest.

To je vítězství příčina.

Ten lev zlo umí smést.

Deprese

Pomalu se mrška plíží.

Jako v noci mrak.

S radostí ti plány kříží.

Štěstí potom vytře zrak.

V zahradě samoty popíjím s osudem.

Tři doušky temnoty.

Zítra už nebudem.

Dep a dep a deprese.

Se štěstím se nesnese.

Ráda chodí bez pozvání.

Mysl zdravou rychle ranní.

Dep a dep a deprese.

Se štěstím se nesnese.

Ráda chodí bez pozvánky.

Narušuje tvoje spánky.

Směje se ti do očí.

Jediná má rtech smích.

Nerada se s tebou loučí.
Ledová jak zmrzlý sníh.
Dep a dep a deprese.
Se štěstím se nesnese.
Ráda chodí bez pozvánky.
Narušuje tvoje spánky.
Dep a dep a deprese.
Se štěstím se nesnese.
Ráda chodí bez pozvání.
Mysl zdravou rychle ranní.
Dep a dep a deprese.
Se štěstím se nesnese.
Ráda chodí bez pozvánky.
Narušuje tvoje spánky.

Desatero

Měl jsem knihu a text v ní.

V ní byla slova svatá.

Ta slova hlavou mi pořád zní.

I k vám Bůh denně chvátá.

V jednoho boha věřit budeš.

Jinak do pekla duši svou svedeš.

Otče náš, jenž jsi na nebesích.

Posvěť se jméno tvé.

Nevezmeš jména božího nadarmo.

To je snadný a je to zadarmo.

Pomni, abys den sváteční světil.

Bůh dá ti svého srdce velký díl.

Cti otce svého i matku svou.

Oni pro tebe tu vždycky jsou.

Bud' vůle tvá, jako v nebi tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

Nezabiješ, nesesmilníš, neokradeš.

Jinak do pekla se hrneš.

A odpusť nám naše viny.

Jako i my odpouštíme našim viníkům.

A neuveď nás v pokušení.

Ale zbav nás od zlého.

Amen!

To byla slova, c měl jsem v ní.

Ta slova hlavou mi stále zní.

Pamatujte na ta slova svatá.

Vždyť i k vám bůh denně chvátá.

Amen pravím vám!

Amen pravím vám!

To byla slova svatá z knihy knih.

A věřte tomu, co pravím vám.

S nimi prožijete mnoho dnů nevšedních.

S Bohem není nikdo nikdy sám.

A proto amen pravím vám.

A proto amen pravím vám!

A proto amen pravím vám!

Poslední přání

Až jednou odejdu na věčnost spát.
A zůstanou na mě jen vzpomínky.
Nemusíte se vůbec ničeho bát.
Vesele na svíčkách ať hrají plamínky!
Vždyť já byl tady s vámi všemi rád.
A rád s vámi chtěl bych se zas smát!
Až jednou odejdu na poslední štaci.
Tam do neznáma k bráně nebeské.
A zavřou se za mnou mosty padací.
Zapomeňte na myšlenky nehezké.
Vždyť já byl tady s vámi všemi rád.
A rád s vámi chtěl bych se zas smát!
Až jednou budete na mě tiše vzpomínat.
Neplačte a raději se zkuste smát.
Já nebyl vždycky dobrý a uměl jsem i lhát.
I zlé věci dělal jsem mnohokrát.
Přesto byl jsem tady s vámi rád.

A rád viděl bych vás se dnes smát.
Až jednou odejdu na věčnost spát.
A zůstanou na mě jen vzpomínky.
Nemusíte se vůbec ničeho bát.
Vesele na svíčkách ať hrají plamínky!
Vždyť já byl tady s vámi všemi rád.
A rád s vámi chtěl bych se zas smát!
Vždyť já byl tady s vámi všemi rád.
A rád s vámi chtěl bych se zas smát!
Vždyť já byl tady s vámi všemi rád.
A rád s vámi chtěl bych se zas smát!

Inkvizitor

Postava v rudém hábitu na tebe se dívá.

Hlava kapucí přikrytá oči temné skrývá.

Kolem pasu z provazu pásek mívá.

Ten pohled poslední v životě bývá.

Inkvizitor! Inkvizitor!

Jsi-li hříšník třes se strachy.

On odhalí i skryté hříchy.

Rozpozná lehce vinných pachy.

On nad bolestí viníků válí se smíchy!

Inkvizitor! Inkvizitor!

U hrobu opřený, s pohledem na tebe.

Sleduje dávno všechny tvoje činy.

Pod nohama peklo a nad hlavou nebe.

Jen on ví, kdo je či není vinný.

Inkvizitor! Inkvizitor!

Vyčkává dlouze a nemá rád tvůj vzdor.

On zná všechny tvé závisti.

Když vezme do parády si tě inkvizitor.

Poslední soud brzy ti zajistí!

Inkvizitor! Inkvizitor!

Inkvizitor! Inkvizitor!

Když vezme do parády si tě inkvizitor.

Poslední soud brzy ti zajistí!

Inkvizitor! Inkvizitor!

Mistr Jan

Slyšte příběh z dávných dob.
Kdy církev byla nad rozcestí.
Kdejaký kněží žil jak snob.
Domy páně byly plné neřestí.
Až do konce za pravdu se pral.
Za pravý cíl život svůj Bohu dal.
Skončil v plamenech ten statečný pán.
Chtěl reformy statečný z Husy Jan.
Pozvali ho do Kostnice.
Kde měl obhájit svůj názor.
Přijel v klidu s glejtem v ruce.
Proti všem vedl nerovný spor.
Až do konce za pravdu se pral.
Za pravý cíl život svůj Bohu dal.
Skončil v plamenech ten statečný pán.
Chtěl reformy statečný z Husy Jan.
Mistr Jan neodvolal svoji víru.

Mistr Jan reformátor církevní.
Na koncil jel a věřil že v míru.
Zajali ho a on skončil ve vězení.
Až do konce za pravdu se pral.
Za pravý cíl život svůj Bohu dal.
Skončil v plamenech ten statečný pán.
Chtěl reformy statečný z Husy Jan.
Skončil v plamenech ten statečný pán.
Chtěl reformy statečný z Husy Jan.
Hledej pravdu, slyš pravdu!
Uč se pravdě, miluj pravdu!
Braň pravdu až do smrti.
Neboť pravda tě vysvobodí!
Braň pravdu až do smrti.
Neboť pravda tě vysvobodí!
Až do konce za pravdu se pral.
Za pravý cíl život svůj Bohu dal.
Skončil v plamenech ten statečný pán.
Chtěl reformy statečný z Husy Jan.

Kdybych

Kdybych uměl lítal.

Přiletěl bych hned.

K oknu, kde můžu vídat.

Krásu velkou na pohled.

Tam za oknem se ladným krokem.

Jak víla jen tak procházíš.

Přiskoč ke mně dlouhým skokem.

Ať do smrti mi nescházíš.

Víla přeci touhy plní.

Tak splň mi jedno přání.

Budme věčně lásky plní.

A staň se mojí paní!

Kdybych uměl lítal.

Přiletěl bych hned.

K oknu, kde můžu vídat.

Krásu velkou na pohled.

Jak v pohádce si budeš žít.

A nikdy nenechám tě litovat.

Tebe v srdci chci jen mít.

A do smrti tě milovat.

Otevři to okýnko.

A nastav svoji náruč.

Já obejmu tě malinko.

A lásku svou si poruč.

Tam za oknem se ladným krokem.

Jak víla jen tak procházíš.

Přiskoč ke mně dlouhým skokem.

Ať do smrti mi nescházíš!

Kurtizána

Přichází k tobě v noci.

Ta, co nedá ti spát.

Má tě ve své moci.

Tomu musím se smát.

Přeháže pořádky.

Dávno už zaběhlý.

Polibky má sladký.

Ty údy máš naběhlý.

Oddávej se touze.

Vždyť toužíš ji mít.

Díky nemusíš pouze.

O lásce snít.

Kurtizána krásná za zlaťák klín svůj ti dá.

Kurtizána krásná nejsi sám, s kým se vídá.

Je přesně taková.

Jakou toužíš ji mít.

Hezky se zachová.

Když peníze máš.
A když skončí, to, co toužil jsi mít.
Tak zády se otočí a nechá tě být.
Pak už jen slyšíš ten zálibný smích.
Odcházet ji vidíš – mizí, jak na jaře sních.
To těšíš se na další měsíční svit.
Kdy přijde ta dáma a budeš ji mít.
Oddej se touze.
Vždyť toužíš ji mít.
Díky nemusíš pouze.
O vášni snít.
Kurtizána krásná za zlaťák klín svůj ti dá.
Kurtizána krásná nejsi sám, s kým se vídá.
Je přesně taková.
Jakou ve snech ji znáš.
Hezky se zachová.
Když vše, co máš dáš.
Hezky se zachová.
Když všechno jí dáš.

Tanec se smrtí

Dnes vzbudil mě podivný pán.

Z něj šla strašidelná záře.

Ptal se, zda na karty chuť mám.

A zle smál se ten muž bez tváře.

Smrtka zlá je vždycky krutá.

Přijde ani nevíš jak.

Bez bot chodí neobutá.

Aby tě z ní trefil šlak.

Kostěné ruce rozdali karty.

A já strašně podívat se bál.

Řekl jen – stranou všechny žerty!

Když na stůl první trumf dal.

Já s každou kartou prohranou.

Přišel určitě i o kus své duše.

Prý nemám dnes na vybranou.

Smrt pro tebe si přijde řekl suše.

Tak musel jsem doslova o život hrát.

A přelstít nějak tu zlou paní smrt.
A i když snažil jsem se mnohokrát.
V kartách se smrtí jsem si ani neškrt!

Smrtka zlá je vždycky krutá.

Přijde ani nevíš jak.

Bez bot chodí neobutá.

Aby tě z ní trefil šlak.

Když smířil jsem se s osudem.

Modlitbu zkoušel jsem si říct.

Těmi slovy byl jsem povzbuzen.

A smrti podařilo se mi utýct!

Vím, že jednou zase budu hrát.

Ty karty o život se smrtí.

Budu se na ní jen pěkně smát.

I když duši mou rozdrtí.

Smrt jednou porazí každého.

Znám lék proti tomu trápení.

Oprostit se od všeho zlého.

A šťastný být až k zbláznění.

Smrtka zlá je vždycky krutá.

Přijde ani nevíš jak.
Bez bot chodí neobutá.
Aby tě z ní trefil šlak.
Smrtka zlá je vždycky krutá.
Přijde ani nevíš jak.
Bez bot chodí neobutá.
Aby tě z ní trefil šlak.
Když smířil jsem se s osudem.
Modlitbu zkoušel jsem si říct.
Těmi slovy byl jsem povzbuzen.
A smrti podařilo se mi utýct!

Molayova kletba

Po mnohých útrapách.

Které těžce snášel.

S hlavou hrdě vztyčenou.

Konec svůj našel.

Však v poslední minutě.

Z posledních sil.

Přesto, že již v plamenech byl.

Do roka a do dne pozval je k sobě.

Ty dva muže zrádné.

Oni smáli se té jeho hrozbě.

My jsme ti, co tady teď vládne!

Smál se Filip.

I Klement se smál.

Jen do smrti své hodiny.

Velmistr Jakub tím nesmrtelný se stal.

A vyvrátil ty pomluv zplodiny.

Nejvyšší brzy pravdu nám zjeví.

Konec řádu Filip strašně si přál.

Kdo byl Filip nikdo dnes neví.

Avšak templáři žijí tu dál.

Nejvyšší brzy pravdu nám zjeví.

Konec řádu Filip strašně si přál.

Kdo byl Filip nikdo dnes neví.

Avšak templáři žijí tu dál.

Obžerství

Noc je vlhká, plná chladu.

Prohledávám kuchyni.

Básním hloupě zase z hladu.

Poklad najdu ve skříni.

Kousek masa, trochu sýru.

Chléb, ten Boží dar.

Pojím v klidu. Pojím v míru.

Soust mám v sobě jenom pár.

Nasycený plný chuti.

Usnout chtěl bych hned.

Na záchod mě střeva nutí.

Nebude to žádný med.

Jde to samo. Je to snadný.

Byla to jen chvílička.

Jsem zas ale pěkně hladný.

Pomůže mi pánvička.

Čtyři vejce, kousek masa.

Hodně pepře, solit jemně!

Na talíři je to krása!

Už ať je to zase ve mně.

Je to tady znovu zase.

Nebudu moct spát.

Nažraný jsem jako prase.

Radši bych měl hlad!

Kousek masa, trochu sýru.

Chléb, ten Boží dar.

Pojím v klidu. Pojím v míru.

Soust mám v sobě jenom pár.

Kousek masa, trochu sýru.

Chléb, ten Boží dar.

Pojím v klidu. Pojím v míru.

Soust mám v sobě jenom pár.

Rytířská smrt

Na bitevním poli žene rytíř svého koně v cval.

Vstříc jisté smrti, vstříc nepřátelským davům.

Smířený s osudem.

Vždyť před bitvou se kál.

Dostát chce své cit.

Dostát chce svým právům.

Ten rytíř ví, že smrt je blízko.

A přesto se usmívá.

Ten rytíř ví že skončí v nebi.

Neb Boha uctívá.

Ten rytíř ví, že smrt je blízko.

A přesto se usmívá.

Ten rytíř ví že skončí v nebi.

Neb Boha uctívá.

Tak držme mu palce.

Ať nebolí ho žádná z ran.

Které musí přijmout.

S nepřítelem v litém boji.
Za Boha rytíř bojuje.
Avšak ten mu není zavázán.
Ten rytíř už cítí údery.
Na své krásné zbroji.
Šavle lítá vzduchem.
Tu musí vykrýt jeho meč.
A oddálit tak konec.
Který stejně přijde.
Ten rytíř ví, že smrt je blízko.
A přesto se usmívá.
Ten rytíř ví že skončí v nebi.
Neb Boha uctívá.
Tak držíme mu palce.
Ať nebolí ho žádná z ran.
Které musí přijmout.
S nepřítelem v litém boji.
Nepřítel se neboj.
Zní zákon statečného rytíře.
Když budeš silný.

Třeba smrt k nepříteli si vyjde.

Ten rytíř ví, že smrt je blízko.

A přesto se usmívá.

Ten rytíř ví že skončí v nebi.

Neb Boha uctívá.

Ten rytíř teď k zemi pad.

Dík zbrani nepřátelské.

Ten rytíř cítí už jen chlad.

A vyhlíží brány nebeské.

Pokud jste dočetli až sem, dovolte mi se s Vámi rozloučit a snad se potkat u nějaké mé další knihy.

Sledujte web www.knihomolove.cz, aby Vám neutekla žádná novinka.

Děkuji za přízeň.

Mějte se krásně.

Váš,

Martin Bahulík

Pokud se Vám má tvorba líbí, můžete mě podpořit.

